

РЕШЕНИЕ

№ 4027

гр. София, 13.06.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 18.04.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **2119** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.76а, ал. 4 от Закона за здравното осигуряване /ЗЗО/.
Образувано е по жалба на УМБАЛ [фирма], представлявано от проф. д-р Г. Н. чрез адв. А. В., против писмена покана изх. 29-02-14/05.02.2018 г. на директора на Столичната здравноосигурителна каса /СЗОК/ за възстановяване на неоснователно получени суми в общ размер на 12865 лева.
Конкретните фактически твърдения на жалбоподателя са, че изводите на контролните органи са неправилни и неотговарящи на фактическите обстоятелства. Счита, че административният орган неправилно е приложил разпоредбата на чл. 349, ал. 1 от Националния рамков договор за медицински дейности за 2017г. /НРД 2017г./, касаещ повторна хоспитализация на пациент по една и съща клинична пътека в рамките на 30 дни. Твърди се, че административният орган е приложил принципа за поредност, без да извърши проверка и без да изложи мотиви защо приема, че втората хоспитализация е недължимо платена. Счита, че следва да бъде платена тази КП, която е изпълнена в съответствие с диагностично-лечебните алгоритми на КП и в съответствие с останалите нормативни изисквания, независимо дали е първа или втора хоспитализация. Твърди още, че по отношение на ИЗ 5083 на ЗОЛ А. Г. В. и ИЗ 4529 на ЗОЛ В. И. В., двамата по КП 20 е било налице изключението по чл. 349, ал. 2 от НРД 2017 г., а именно: когато в 30 – дневен срок от дехоспитализацията на пациент, при който е опериран един от чифтните органи по определена КП, настъпят спешни индикации за операция на другия чифтен орган по същата КП, тогава се заплащат и

двете клинични пътеки.

Иска се да бъде отменена поканата като незаконосъобразна и присъждане направените по делото разноски.

Жалбата се поддържа в проведеното съдебно заседание от адв. К. като се изтъква, че не се установяват нарушенията на НРД за МД 2017 г. Претендира разноски по делото. Ответникът – директорът на СЗОК - чрез процесуален представител юриск. Т. оспорва жалбата в проведеното съдебно заседание и в подадено писмено становище.

След като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, съдът приема за установено от фактическа страна следното:

Между Националната здравноосигурителна каса (НЗОК) и УМБАЛ [фирма] е сключен индивидуален договор № 22-2477/15.05.2017 г. за оказване на болнична помощ по клинични пътеки и договор № 22-7007/15.05.2017 г., допълнително споразумение № 1 и № 3 към същият от 27.06.2017 г. за извършване на амбулаторни процедури

На основание чл. 20, ал. 1, т. 2 и 72, ал. 2 от Закона за здравното осигуряване /ЗЗО/ със заповед № РД-18-1418/19.10.2017 г. директорът на СЗОК е разпоредил извършване на проверка на УМБАЛ [фирма] с местоположение на лечебното заведение: [населено място], [улица] и [улица], със срок на проверката от 19.10.2017 г. до приключване на проверката, вид и обхват на проверката – пълна, със задачи: 1. контрол по изпълнението на договори № 22-2477/15.05.2017 г. и № 22-7007/15.05.2017 г. и т. 2 контрол по изпълнение на договори, във вр. с писмо № 35-00-898/05.07.2017 г., относно установено рязко нарастване на индикативните стойности по Приложение 1 и Приложение 3 към чл. 4, ал. 1, т. 1 и т. 3 от Правилата за условията и реда за прилагане на чл. 4, ал. 1, т. 1 и т. 3 от Закона за бюджета на НЗОК за 2017 г.

В изпълнение на заповедта, определените експерти са извършили проверката, резултатите от която са изложени в протокол № РД 18-1418-1/19.10.2017 г. (л. 94). Установено било, че ЗОЛ Б. Б. И., ЗОЛ А. Г. В., ЗОЛ В. И. В. и ЗОЛ А. Г. А. са били хоспитализирани повторно в срок от 30 дни по една и съща КП, с което били нарушени изискванията на чл. 349, ал. 1 от НРД 2017 г.

Проверяващите изготвили протокол № РД-18-1418-2/19.10.2017 г. за неоснователно получени суми, съгласно който за клинични пътеки /КП/ №№ 121, 20, 127 и по отношение на подробно описани ИЗ №№ 1982, 2386, 4591, 5083, 4388, 4529, 2826, 3494 са установени неоснователно платени суми в размер на 12865 лева

Протокол № РД-18-118/14.02.2018 г. и протокол № РД-18-118-2/14.02.2018 г. са връчени на представляващия ИМП на 25.10.2017 г. срещу подпис.

След изтичане на срока по чл. 76а, ал. 2 ЗЗО е издадена оспорената писмена покана изх. 29-02-14/05.02.2018 г., предмет на настоящата проверка.

В поканата е отразено следното:

По КП №121 - оперативно лечение на заболявания па сърцето, без екстракорпорално кръвообращение, при лица над 18 години:

ИЗ № 1982 на ЗОЛ Б. Б. И. с ЕГН [ЕГН], постъпила на 06.04.2017 г. с диагноза: Перикарден излив, високостепенна Ао стеноза, Х. Триклонова коронарна болест АХ - хипертонично сърце. Състояние след АСВ х 4 LAD. Операция: Перикардиектомия. Дренаж – перикардии. На 10.04.2017 г. пациентката се изписва в добро общо състояние.

На 24.04.2017 г. с ИЗ № 2368, ЗОЛ Б. Б. И. ЕГН [ЕГН], отново е хоспитализирана с диагноза: Перикарден излив. Високодтепенна Ао стеноза. Х. Триклонова коронарна

болест АХ- Хипертонично сърце. Състояние след АСВ х 4 LAD. Операция: Перикардиектомия. Дренаж перикардии. Изписана на 28.07.2017 г.

При извършената проверка се установява повторна хоспитализация в срок до 30 дни по една и съща КП, с което са нарушени изискванията на чл. 349 ал. 1 от НРД за МД 2017 г. ИЗ № 2368 по КП № 121 е на стойност 3450.00 лв.

По КП №20-Интервенционално лечение и свързани с него диагностични катетиризации при сърдечно-съдови заболявания:

ИЗ № 4591 на ЗОЛ А. Г. В. с ЕГН [ЕГН], постъпила на 23.08.2017 г. с диагноза:Тромбозис АИК, АИЕ декстра,тромбозис АФС утр., генерализирана атеросклероза с мултифокална изява. Операция- ангиография. ПТА ет имплантация стент АИК декстра. Изписана на 28.08.2017 г. в добро общо състояние.

На 25.09.2017 г. с ИЗ №5083, ЗОЛ А. Г. В. с ЕГН [ЕГН], отново е хоспитализирана с диагноза: Тромбозис АИК, АИЕ декстра. Тромбозис АФС утр. Генерализирана атеросклероза с мултифокална изява. На 30.09.2017 г .пациентката се изписва в добро общо състояние

При извършената проверка се установява повторна хоспитализация в срок до 30 дни по една и съща КП, с което са нарушени изискванията на чл.349 ал. 1 от НРД за МД 2017г. ИЗ №5083 по КП №20 е на стойност 3318.00 лв.+ 1164.00 лв./стент/

ИЗ № 4388 на ЗОЛ В. И. В. с ЕГН [ЕГН], на 11.08.2017 г. хоспитализиран с диагноза: ИБС Двуклонова коронарна болест. Състояние след РСІ през 2013 г. Нискоетспенна Ао стеноза и Ао инсуфициенция. Захарен диабет. Изписан на 12.08.2017 г. в добро общо състояние.

На 21.08.2017 г. с ИЗ № 4529, ЗОЛ В. И. В. с ЕГН [ЕГН], отново е хоспитализиран с диагноза: Тромбозис АИК, АИЕ синистра. Тромбозис АФС утр. ИБС Двуклонова коронарна болест С.. след РСІ през 2013г. Нискостеиенна Ао стеноза и Ао инсуфициенция. Захарен диабет.Тромбозис АИК, АИЕ синистра. Изписан на 25.08.2017 г.

При извършената проверка се установява повторна хоспитализация в срока до 30 дни по една и съща КП, с което са нарушени изискванията на чл. 349 ал. 1 от НРД за МД 2017 г. ИЗ № 4529 по КП № 20 е на стойност 3318.00 лева + 1140.00 лв. /стент/.

По КН №127 - Консервативно лечение на съдова недостатъчност:

ИЗ № 2826 на ЗОЛ А. Г. А. с ЕГН [ЕГН], постъпил на 16.05.2017 г., с диагноза: Тромбозис АИК, АИЕ синистра. Тромбозис АФС утр. ИБС Двуклонова коронарна болест Състояние след РСІ през 2013г. Нискостеиенна Ао стеноза и Ао инсуфициенция. Захарен диабет.Тромбозис АИК, АИЕ синистра. Изписан на 21.05.2017г.

На 19.06.2017г. с ИЗ № 3494 ЗОЛ А. Г. А. с ЕГН [ЕГН], отново е хоспитализиран с диагноза: Тромбозис АИК, АИЕ синистра. Тромбозис АФС утр. ИБС Състояние след долен МИ. Триклонова КБ. Захарен диабет II тип. Изписан на 24.06.2017 г.

При извършената проверка се установява повторна хоспитализация в срок до 30 дни по една и съща КП, с което са нарушени изискванията на чл. 349 ал. 1 от НРД за МД 2017 г. ИЗ № 3494 по КП № 127 е на стойност 475.00 лв.

За изясняване на релевантните за делото обстоятелства е назначена и изслушана съдебно - медицинска експертиза, която съдът ще обсъди по-долу в изложението. Според заключението на в.л. д-р Е. Х. извършената оперативна процедура при втората хоспитализация 25.09.2017 г. на пациентката А. В. е перкутанна транслуменна ангиопластика и инплантация на стент на АИК и АИЕ в ляво, докато при първата

хоспитализация оперативната процедура перкутанна транслуменна ангиопластика и инплантация на стент на АИК и стент на АИЕ е в дясно. Това са две различни артерии като съответно кръвоснабдяват АИ в дясно – десен крак, а АИ в ляво, съответно – ляв крак. По – ранната хоспитализация се е наложила, защото е налице прогресия на заболяването в ляво и реален риск за загуба на ляв крак.

При лицето В. В. на 11.08.2017 г. е хоспитализиран по спешност за сърдечно заболяване и е извършена инвазивна процедура – перкутанна ангиопластика на коронарни артерии с инплантация на два стенда. На 21.08.2017 г. е хоспитализиран в Съдова хирургия по повод болки в ляв крак и е извършена оперативна процедура – перкутанна ангиопластика и инплантация на стент на АИК и стент на АИЕ. При пациента са извършени хоспитализации по спешност и извършени процедури за два съвсем различни органа, а именно сърце и артерия, илиака синистра, отговорна за кръвоснабдяването на ляв крак.

При така установените факти съдът прави следните правни изводи.

Жалбата е подадена в срок и от активно легитимирано лице, предвид обстоятелството, че покана, изх. 29-02-14/05.02.2018г. е получена на 06.02.2018г., а жалбата до съда е подадена на 20.02.2018 г. с вх. № 22-2477-6 при СЗОК.

Разгледана по същество, жалбата е основателна при съобразяване на следното:

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган - директорът на СЗОК, съгласно чл. 76а, ал. 3 от ЗЗО. Поканата е издадена в предвидената от закона форма, съгласно чл. 59 АПК като съдържа необходимите, посочени в ал. 2, реквизити. Процесуалният ред за извършване на проверката, регламентиран в ЗЗО, е спазен. В чл. 11 от Инструкция № РД-16-31 от 23.06.2016 г. за условията и реда за осъществяване на контрол по чл. 72, ал. 2 - 8 от ЗЗО, издадена от управителя на НЗОК, на основание чл. 72, ал. 5 от ЗЗО, е предвидено заповедта на директора на РЗОК за възлагане на проверка да съдържа правните и фактическите основания за издаването ѝ с определяне на проверяващото лице/лица, обектът - наименование и месторазположение на ИПМ и/или ИПД, видът и задачата на проверката. Заповедта, слагаща началото на административното производство по конкретната преписка, съдържа посочените реквизити и изрично възлага контрол по изпълнение договорения пакет болнична помощ за 2017 г. в съответствие с общите и специални условия на НРД за МД 2017 г.

Съгласно чл. 76а ЗЗО, в случаите, когато изпълнителят на медицинска и/или дентална помощ е получил суми без правно основание, които не са свързани с извършване на нарушение на закона, и това е установено при проверка от контролните органи по чл. 72, ал. 2, изпълнителят е длъжен да възстанови сумите. В случаите по ал. 1 се съставя протокол за неоснователно получени суми. Лицето - обект на проверката, има право да представи писмено възражение пред директора на РЗОК (СЗОК в случая) в 7-дневен срок от връчване на протокола.

След изтичане на срока за възражение по ал. 2 директорът на РЗОК издава писмена покана за възстановяване на сумите, получени без правно основание, която се връчва на изпълнителя на медицинска и/или дентална помощ. В конкретната хипотеза процедурата е била спазена като съдът не установи нарушения на административно-производствените правила от категорията на съществените. Лечебното заведение се представлява от проф. д-р Г. Н., на когото са връчени заповедта за проверка и протоколите за резултатите от проверката, поради което не е засегнато правото на участие в административното производство. Представляващият

не се е възползвал от законоустановената възможност да възрази срещу констатациите на проверяващите служители.

По отношение на приложението на материалния закон съдът съобрази следното:

Спор по част от фактите не е налице. Не се спори, че между страните, че ЗОЛ Б. Б. И., А. Г. В., В. И. В. и А. Г. А. са били хоспитализирани повторно в срок от 30 дни по една и съща КП.

Съгласно чл. 336, ал. 1, т. 1 б. „б“ от НРД за МД 2017 г. Националната здравноосигурителна каса закупува договорената и извършената дейност от изпълнителите на БМП от обхвата на пакета от здравни дейности, гарантиран от бюджета на НЗОК, съгласно Наредба № 2 от 2016 г. както следва: за дейностите по КП, които включват: а) медико-диагностични изследвания, медицински процедури и прегледи, необходими за удостоверяване на необходимостта от хоспитализация; б) медицински дейности по КП, в стойността на които се включват: необходимите за дейността лекарствени продукти, анестетици и контрастни вещества (извън тези по чл. 323, т. 1 и 2); медицински изделия извън тези в списъка по чл. 13, ал. 2, т. 2 от Наредба № 10 от 2009г.; услуги, включващи професионални грижи и диетично хранене, предоставени на пациентите по време на тяхната хоспитализация.

За да се издаде законосъобразно писмена покана за възстановяване на суми, получени без правно основание, следва да се извърши проверка - в този смисъл е и цитираната разпоредба на чл. 349, ал. 1 от НРД 2017. Тази проверка следва да установи не просто дали е била извършена хоспитализация по същата КП, а за всеки отделен случай дали са били налице индикации за хоспитализация, дали е спазен ДЛА и дали са спазени индикациите за дехоспитализация. Казано по-просто, за всеки пациент следва да се установи дали са били налице показания да бъде приет на лечение по съответната КП, дали са изпълнени изискуемите от нея диагностични и лечебни дейности, и дали заболяването е повлияно поне в минимално, изискуемата степен, съгласно изискванията на КП преди изписването. Следва и установеното заболяване да попада в хипотезата на съответната КП, което условие се изпълнява при спазване на съответните индикации за прием и извършване на предвидените в КП диагностични и лечебни дейности.

Съдът приема, че процесната писмена покана е издадена в противоречие с приложимите материално-правни норми. В процесния случай, прилагайки цитираната разпоредба, незаконосъобразно административния орган приема, че заплащането може да се определя единствено според поредността на хоспитализацията. Това тълкуване е формалистично, ограничава гарантираното право на достъп до здравеопазване и е в пряко противоречие с разпоредбите, регулиращи заплащането на оказана болнична медицинска помощ и възстановяване на получени суми. Следва да се има предвид, че заплащането само на едно от проведените по една клинична пътека лечения не е предоставено на самостоятелния избор на административния орган. Същият не е оперативно самостоятелен да въведе еднолично критерии както в настоящия случай, относно поредността на хоспитализацията, а следва да установи съществуването на всички фактически основания, които законодателят е въвел като законови изисквания за извършване на медицинска дейност и след обстойната им преценка да обоснове извод, че се касае за недължимо платено.

Позовавайки се на приетата по делото СМЕ, съдът счита, че по отношение на ЗОЛ А. В. и В. В., двамата по КП 20, оспорената покана е издадена в противоречие с материално-правните разпоредби. От заключението по СМЕ се установява, че

пациентите, макар и постъпили в рамките на 30 дни от дехоспитализацията и по една и съща КП 20, то налице е осъществяване на различни по вид процедури. В случая не може да се говори за „чифтни органи“, в какъвто смисъл е възражението в жалбата. Поставянето на стент на две различни артерии, които кръвоснабдяват съответно АИ в дясно десен крак, а АИ в ляво, съответно ляв крак за В. или процедури на два съвсем различни органи, а именно сърце и артерия илиака синистра, отговорна за кръвоснабдяването на ляв крак за В.. В случая, действително административният орган чисто формално приема, че заплащането може да се определя единствено според поредността на хоспитализацията, какъвто не е смисъла на разпоредбата.

И обратното, по отношение на ЗОЛ Б. Б. И. по КП 121 и ЗОЛ А. Г. А. по КП 127 съдът констатира идентично съдържаните на медицинските документации при хоспитализирането на ЗОЛ на 06.04.2017 г. и 24.04.2017 г., съответно 16.05.2017 г. и 19.06.2017 г. Липсват обаче мотиви и съображения защо е прието, че само по една от хоспитализациите следва да бъде заплатена сумата.

Целта на нормативната уредба е при първата хоспитализация лечението да постигне такъв резултат, при който ЗОЛ няма да има потребност от повторна хоспитализация в рамките на поне 30 дни след провеждане на първата хоспитализация по същата клинична пътека както и повторната хоспитализация да се извършва само при наличие на индикации за това. В такива случаи следва да се направи анализ на извършените при първата хоспитализация медицински дейности и съответствието им с алгоритъма на клиничната пътека, на причините довели до повторна хоспитализация преди изтичане на посочения срок, както и дали са били налице критериите за хоспитализация при приемането на пациента отново в лечебното заведение. Такъв анализ не е бил извършен от органите на СЗОК, относно процесните случаи. Проверката не означава да се направи справка кои лица са лекувани повече от един път по една и съща КП за срок от 30 дни, а да се извърши цялостна преценка: на основанията за прием - дали са налице, на ДЛА - дали са извършени съответните диагностични и лечебни дейности, и дали са спазени индикациите за дехоспитализация - дали заболяването е повлияно в достатъчна степен, за да бъде лицето изписано. В случая такава преценка липсва по отношение на всички пациенти.

Административният орган не е събирал доказателства относно правилността на проведените лечения. Не е имало и проверка, целяща установяване на релевантните в това отношение факти, нито са изложени мотиви в тази насока. Липсата на мотиви в този смисъл води до резултат - издаване на административен акт в тази му част при неизяснена фактическа обстановка и при липсата на проведени за изясняването ѝ процесуални действия, което е в нарушение на разпоредбата на чл. 35 от АПК и по същество съставлява допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила - отменително основание по чл. 146, т. 3 АПК. Съдът намира, че така проведеното административно производство, приключило с издаване на оспорения административен акт, не намира опора и в основните принципи на законност, съразмерност и истинност по чл. 4, чл. 6 и чл. 7 от АПК.

Разпоредбата на чл. 46 от ЗЗО сочи, че изискванията към изпълнителите на отделните видове медицинска помощ по чл. 45 от с.з. се определят в НРД и в договорите между РЗОК и изпълнителите. Текстът на ал. 2 на същата разпоредба указва, че качеството на оказваната медицинска помощ следва да отговаря на националните медицински стандарти и правилата за добра медицинска практика, които съгласно ал. 3 съдържат изисквания за своевременност, достатъчност и качество на медицинската помощ. По тези причини писмената покана, в която се иска връщане на заплатени суми за пациенти, лекувани в други или от други ЛЗ в 30 – дневен срок от изписването, следва да се отмени изцяло.

При този изход на делото основателна е претенцията за присъждане на направените разноски. Същата следва да бъде уважена в размер на 1790 лева, съобразно представен списък по чл. 80 от ГПК на л. 314.

Така мотивиран, Административен съд София-град, II-ро отделение, 33 състав

Р Е Ш И

ОТМЕНЯ по жалба на УМБАЛ [фирма], писмена покана, изх. 29-02-14/05.02.2018 г. на директора на Столичната здравноосигурителна каса за възстановяване на неоснователно получени суми в общ размер на 12865 /дванадесет хиляди осемстотин шестдесет и пет/ лева.

ОСЪЖДА Столичната здравноосигурителна каса да заплати на УМБАЛ [фирма] сумата от 1790 (хиляда седемстотин и деветдесет) лева, представляваща разноски по делото.

Решението подлежи на оспорване с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14 дневен срок от получаване на съобщението, че е изготвено.

СЪДИЯ: